

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203716
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614203716.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a členiek senátu JUDr. Gabriely Klenkovéj, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu: E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A. XXX, právne zastúpený JUDr. Jánom Škrabom, advokátom, Sov. hrdinov 200, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava 26, IČO: 31 383 408, právne zastúpený JUDr. Jaroslavom Čollákom, advokátom, so sídlom Floriánska 19, 040 11 Košice, o náhradu škody z havarijného poistenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 2C/217/2014-106 zo dňa 21.03.2016 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1.033,92 eura na účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. Jaroslava Čoláka do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 10.06.2014 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 10.440 eur s príslušenstvom ako náhrady škody z havarijného poistenia na základe Poistnej zmluvy č. XXX/XXXXXX-X zo dňa 04.12.2012 a Dodatku č. 1 k poistnej zmluve zo dňa 30.11.2012. Svoju žalobu na pojednávaní dňa 08.04.2015 vzal späť. Uznesením č.k. 2C/217/2014-77 zo dňa 08.04.2015 preto súd konanie zastavil a žalovanému podľa § 150 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

Na odvolanie žalovaného proti výroku o trovách konania Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 5Co/261/2015-94 zo dňa 03.11.2015 uznesenie súdu prvej inštancie z 08.04.2015 vo výroku o trovách konania zrušil s tým, že o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bude potrebné opätovne rozhodnúť a to na základe zistených skutočností.

2. Súd prvej inštancie pri novom rozhodovaní o trovách konania citoval právny názor odvolacieho súdu vyplývajúci z uznesenia č.k. 5Co/261/2015-94 z 03.11.2015, uviedol, že žalobca z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania, je preto podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. povinný nahradiť žalovanému vzniknuté trovy konania.

Pri rozhodovaní o trovách konania prihliadol na ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., teda na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa u oboch účastníkov konania. Poukázal na to, že subjektívne tvrdenia účastníka týkajúce sa uzatváranej poistnej zmluvy nemôžu byť zásadným dôvodom pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Nie je bez významu to, že žalobca sa napriek šetreniu príčin škodovej udalosti a oznámenia stanoviska žalovaného o nemožnosti poskytnúť plnenie rozhodol podať žalobu, ktorú hneď, v priebehu prvého pojednávania, avšak až po jeho začatí a totožnej argumentácii žalovaného, s ktorou sa mohol oboznámiť už pred podaním žaloby, zobral späť; tým z procesného hľadiska jednoznačne bol subjektom, ktorý zavinil zastavenie konania. Čo sa týka majetkových pomerov žalobcu, pre účely náhrady trov konania nie je rozhodujúce to, že bol sám oslobodený od súdnych

poplatkov. Skutočnosť, že účastník bol oslobodený od súdnych poplatkov nemá vplyv na náhradu trov konania, ako uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení 2Obo/89/2010 z 13.10.2010 pri použití ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., nemôže to mať preto vplyv ani pri náhrade trov podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Zistené majetkové a príjmové pomery žalobcu nespĺňajú charakteristiku dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalobca má pravidelný mesačný príjem zo stáleho zamestnania vo výške, ktorá presahuje priemernú mzdu v národnom hospodárstve Slovenskej republiky, jeho manželka má rovnako pravidelný príjem z podnikateľskej činnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce použitie § 150 ods. 1 O.s.p. platného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie dané neboli. Súd prvej inštancie náhradu trov konania vrátane odvolacích trov kvantifikoval čiastkou 1.033,92 eura.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p., pri kvantifikácii trov právneho zastúpenia vychádzal z Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

3. Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že voči žalovanému sa domáhal poistného plnenia z poistnej zmluvy č. 610/04668-3 zo 04.12.2012, ktorou u žalovaného poistil svoje motorové vozidlo značky Chevrolet AQUINOX. Pri určení výšky poistného stanovil žalovaný hodnotu na 49.801,00 Sk, z čoho mu vyrátal štvrtročnú poistnú sumu na výšku 136,50 eura. Vozidlo sa mu z neznámych príčin počas jazdy vznietilo, čím došlo k jeho úplnému zničeniu. Na prvom pojednávaní bolo mu sudcom vysvetlené, že poistná zmluva, ktorú so žalovaným uzavrel, jeho prípad nerieši a bolo mu odporučené vziať návrh späť s tým, že trovy žalovanému podľa § 151 ods. 1 O.s.p. následne neprizná. Preto vzal svoj návrh späť. Uviedol, že je nepomer medzi jeho postavením ako poistníka voči žalovanému ako poisťovateľovi v čase uzatvárania poistnej zmluvy, na to, že žalovaný stanovil neúmerne vysoké štvrtročné poistné na čo prišiel pri stanovení hodnoty poisteného vozidla v čase podania žaloby. Pri uzatváraní poistnej zmluvy bol uvedený do omylu, čo samo o sebe môže mať význam na posúdení dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 151 O.s.p. Okrem toho má za to, že právna ochrana poisťovní profesionálnymi advokátskymi kancelármi sa prieči dobrým mravom voči poisteným. Na úhradu takýchto služieb môže poisťovňa použiť finančné prostriedky nadobudnuté z poistných platieb. Okrem toho žalovaný má v rámci svojej organizačnej štruktúry aj úsek práva, v rámci ktorého mohol použiť na svoju ochranu aj svojich zamestnancov. Poukázal na judikatúru ochrany spotrebiteľov voči poskytovateľom spotrebných úverov a pôžičiek, ktorú je podľa jeho názoru možné analogicky aplikovať pre vzťahy vyplývajúce z poistných zmlúv. Žiadal preto, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému trovy konania neprizná.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že o jeho odvolaní voči prvému rozhodnutiu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením z 03.11.2015, pričom odvolaniu žalovaného voči výroku o trovách konania predovšetkým vo vzťahu k aplikácii § 150 ods. 1 O.s.p. vyhovel. Pokiaľ žalobca argumentuje ustanovením § 150 ods. 1 O.s.p., jeho argumentácia nie je aplikovateľná na prejednávany prípad, nakoľko žalobca napadá uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré bolo vydané na základe záväzného právneho názoru Krajského súdu v Prešove. Aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. sa posudzuje v každom prípade osobitne, pričom s tým, že to nie je prípad odvolateľa, stotožnil sa aj odvolací súd, keď o odvolaní žalovaného 03.11.2015 uznesením 5Co/261/2015 rozhodol.

Čo sa týka majetkových pomerov žalobcu, žalobca disponuje pravidelným nadpriemerným mesačným príjmom. Jeho majetková sféra obsahuje navyše rodinný dom. Životná situácia žalobcu je definovateľná aj motorovým vozidlom, ktoré sa stalo predmetom škodovej udalosti. Motorové vozidlo Chevrolet Equinox si dal žalobca doviezť na zákazku loďou zo Spojených štátov amerických. Pokiaľ žalobca argumentoval právnym zastúpením žalovaného, žalovaný uviedol, že žiadnym právnym predpisom nie je limitovaný v možnosti dať sa zastúpiť advokátom. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/93/2012, ktoré odmietlo argumentáciu v tom zmysle, že je neúčelné ak právnická osoba, ktorá zamestnáva osoby s právnickým povolaním sa v konaní pred súdom pri obhajovaní svojich práv dá zastúpiť advokátom, taktiež na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 84/2014, v ktorom Ústavný súd uviedol, že ak ide o súkromnoprávny subjekt podnikateľského charakteru, nie je možné uvažovať o neúčelnosti trov konania titulom využitia zastúpenia advokátom pri subjekte, ktorý disponuje právnym oddelením.

Žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Uplatnil taktiež náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalobca k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu stanovisko nezaujal.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP,

bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je neopodstatnené.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Súd prvej inštancie sa pri novom rozhodovaní o trovách konania dôsledne riadil právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v uznesení č.k. 5Co/261/2015-94 zo dňa 03.11.2015.

Právna teória, ako aj judikatúra, konštantne vychádza z toho, že späťvzatie podaného návrhu v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p., platného v čase, keď súd prvej inštancie rozhodoval o zastavení konania, je potrebné posudzovať z procesného hľadiska. Ak žalobca zoberie žalobu späť, z procesného hľadiska to znamená, že zaviniť to, že konanie sa muselo zastaviť a je preto povinný zaplatiť jeho trovy; argumentácia žalobcu, že pri uzatváraní poisťnej zmluvy mal byť uvedený do omylu, je argumentáciou, ktorá nemôže byť braná do úvahy, nakoľko pri späťvzatí žaloby nie je relevantnou.

9. Žalobca argumentoval taktiež tým, že právna ochrana žalovaného advokátom sa prieči dobrým mravom a navyše žalovaný mohol na ochranu svojho práva využiť aj svojich zamestnancov, nakoľko v organizačnej štruktúre má aj právny úsek.

Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania (II.ÚS 78/03). Predmetom konania bol žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody, za ktorú mal podľa jeho tvrdenia zodpovedať žalovaný. Podľa žalobcu úkony, ktoré žalovaný realizoval z dôvodu žaloby, ktorá bola proti nemu podaná, mal vykonať sám, nakoľko má zamestnancov a zriadený úsek práva.

Žiadnemu účastníkovi konania nie je možné podľa názoru odvolacieho súdu uprieť právo na to, aby sa s požiadavkou na právne zastúpenie obrátil na toho, kto sa problematike venuje profesionálne a náklady s tým spojené nemôžu byť neúčelné len preto, lebo by si tieto úkony mohol žalovaný vykonať aj sám. Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje základné právo na súdnu a inú právnu ochranu, preto aj procesné predpisy, ktoré upravujú platenie a náhradu trov konania, je potrebné vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom základného práva na súdnu ochranu. Treba pritom dbať na to, aby nikto len z toho dôvodu, že uplatní svoje základné práva na súdnu ochranu, neutrpel oproti inému účastníkovi, a to bez zreteľa na jeho postavenie v konaní, materiálnu ujmu v dôsledku platenia trov konania (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 463/2012-23 z 12.12.2012).

10. Pokiaľ žalobca bol toho názoru, že vzhľadom na jeho postavenie spotrebiteľa, bolo by potrebné analogicky aplikovať judikatúru týkajúcu sa ochrany spotrebiteľov voči poskytovateľom spotrebných úverov a pôžičiek, je potrebné uviesť, že status spotrebiteľa má význam pri poplatkovej povinnosti na základe Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, nie je však dôvodom pre to, aby strane, vo vzťahu ku ktorej bol v konaní neúspešný, nemal nahradiť trovy s konaním jej vzniknuté. Takýto status, status spotrebiteľa, sám o sebe, ako uviedol Ústavný súd Českej republiky v náleze III. ÚS 3725/13 z 10.04.2014 dôvody hodné osobitného zreteľa nezakladá.

11. Z dôvodov, ktoré uviedol odvolací súd, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Týmto rozhodnutím odvolacieho súdu v kontexte s dôvodmi, ktoré boli uvedené v jeho rozhodnutí č.k. 5Co/261/2015-94 z 03.11.2015 boli zodpovedané všetky podstatné námietky žalobcu. Žiada sa uviesť, že zásadou spravodlivého procesu je riadne odôvodnenie rozhodnutia, uvedené vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná odpoveď v konkrétnom odôvodnení rozhodnutia. Len v prípade, ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c./ Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-B).

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu preto priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške, kvantifikáciu ktorej rozhodnutím zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP. Pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP vo vzťahu k náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nezistil žiadne predpoklady.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.